

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

Београд, 12. мај 2013.

ИЗВЕШТАЈ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ, КАНДИДАТА И МЕНТОРА ЗА ИЗРАДУ
ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ **Секундарни свјетови високе фантазије**, коју је
предложио кандидат **Бојан Међедовић**

1. ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1) Датум и орган који је именовао комисију:

27. фебруар 2013, Наставно-научно веће Филолошког факултета у
Београду

2) Састав комисије:

1. др Зоран Пауновић, редовни професор за ужу научну област
Енглеска и америчка књижевност (2006), Филолошки факултет у
Београду;
2. др Радојка Вукчевић, редовни професор за ужу научну област
Енглеска и америчка књижевност (2004), Филолошки факултет у
Београду;
3. др Александра Јовановић, доцент (2007), Филолошки факултет у
Београду

2. БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Бојан Међедовић је рођен 10.01.1979. године у Чечави недалеко од Теслића. По завршетку основне школе уписује језички смер гимназије “Стојан Церовић” у Никшићу коју завршава 1997. године са одличним успехом. Исте године уписује и Филозофски факултет у Никшићу, одсјек за енглески језик и књижевност. Још као апсолвент заснива радни однос у СМШ “Никола Тесла” у Теслићу а након стицања дипломе прелази на Економски факултет у Брчком који дјелује као организациона јединица у саставу Универзитета у Источном Сарајеву. На Економском факултету у Брчком ради као асистент на предметима Енглески језик 1 и 2 да би 2010. године, након стицања дипломе магистра књижевних наука на Филолошком факултету у Бањој

Луци и избора у звање предавача на предметима Енглески језик 1 и 2, постао одговорни наставник за област Англистике.

На Економском факултету у Брчком, поред обавеза везаних за научно-наставни рад, задужен је и за сарадњу са Универзитетом по питању осигурања квалитета, сарадњу са антикорупцијским тијлом АНТИКОР, невладиним организацијама, Америчким кутком Брчко дистрикта БиХ, Кембриџ центром Бања Лука те обавља и дужности координатора студентских ваннаставних активности.

3. БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

„Фантазија и одједи реалности у прози Џона Роналда Рејела Толкина“, магистарски рад одбрањен на Филозофском факултету у Бања Луци, марта 2010. године.

1) ОЦЕНА ДА ЈЕ КАНДИДАТ ПОДОБАН ДА РАДИ ДИСЕРТАЦИЈУ

Увидом у биографију и библиографију кандидата, Комисија је закључила да кандидат испуњава све услове за израду дисертације.

2) ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА

За ментора је предложен др Зоран Пауновић, редовни професор Филолошког факултета, Одсек за англистику. Библиографија проф. Зорана Пауновића, поред осталог, обухвата и следеће радове

1. Džejms Džojls, *Uliks* (prevod, komentari i pogovor), prvo izdanje CID, Podgorica, 2001; drugo izdanje Geopoetika, Beograd, 2003.
2. *Istorija, fikcija, mit (Eseji o angloameričkoj književnosti)*, Geopoetika, Beograd, 2006, 215 str
3. *Gutači blede vatre (Američki roman Vladimira Nabokova)* Prosveta, Beograd, 1997, 400 str.
4. *Coping with 9/11: History in the Making in Don DeLillo's and Paul Auster's Fiction*, *History, Politics, Identity: Reading Literature in the Changing World* (Marija Knežević i Aleksandra Batričević-Nikčević, ur.), Cambridge Scholars Publishing, Newcastle, 2008, str. 151-168.

5. "Objava broja 9/11", poglavlje u knjizi *Šta čini dobru knjigu*, prir. Svetlana Gavrilović, Narodna biblioteka Srbije, 2008, str. 155-174.

Комисија сматра да проф. др Зоран Пауновић испуњава све услове за ментора докторске дисертације Александре Марић.

3) ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ

1) Оцена формулације назива тезе (наслоа):

Комисија закључује да је радни назив тезе *Секундарни свјетови високе фантазије* прикладан, и да добро репрезентује суштину предложеног истраживања.

2) Оцена предмета (проблема) истраживања:

Предмет истраживања дисертације представља литерарно-прозна фантазија, тачније шаролики светови њене тренутно најпопуларније манифестације, устаљено описиване атрибутом "висока". Разлог усмерења ка овом подручју књижевног стваралаштва лежи у чињеници да једно од битних својстава модерног времена јесте и поновно оживљено интересовање за фантазију на свим нивоима – као елемента људске мисли, константног фактора социјалног и друштвеног контекста а нарочито као даваоца облика форми уметничког израза. Првенствено захваљујући убрзаном напретку на пољу информатичких наука, широм су отворена врата некада незамисливим могућностима уверљивих оживљавања ишчезлих или никада постојећих димензија егзистирања а затим и уживљавања у једну нову (не)реалност која својим ескапистичким менталним диверзијама неретко функционише на нивоу овисничке заводљивости. Модерна достигнућа у домену обликовања виртуелних биосфера произвела су снажну експанзију графички беспрекорно дизајнираних рачунарских игара те захтевних филмских и документарних екранизација које савременим поклоницима имагинативног садржаја пружају прилику проналажења задовољства не само у ликовним делима концептуалне или надреалистичке уметности, страницама К. С. Луисове *Хронике Нарније*, Толкиновог *Господара прстенова*, Стокеровог *Дракуле*, авантурама Марвелових стриповских јунака попут Х-мена, Дилана Дога или Невјероватног Халка већ их и привилегују да, уколико то пожеље, посредством модерних визуелних медија, у чудесне светове ових репрезентативних остварења уроне на један потпуно другачији начин. Захваљујући чудима компјутерске анимације, на почетку новог миленијума чини се готово могућим поћи у шетњу изгубљеним свијетом диносауруса Дискавери Ченела или крочити у дворане Хогвартс школе вештичарења и чаробњаштва зачете у машти британске књижевнице Џ. К. Роулинг. Створивши снажну симбиотичку везу са науком и технологијом у добу које на себи носи терете рецесије, климатских промена, ратних разарања, глобалног капитализма и демистификације свега мистичног, фантазија добија свој пуни замах.

Култура фантастичног, иако појам којем се у академским класификацијама са већом озбиљношћу приступа тек од новијег времена, у некој од својих појавних манифестација јавља се још од најпримитивнијих периода. Искорачивши из домена снова, привиђења, халуцинација и несувислог бунцања лудака у који је првобитно насилно настојана бити спутана и заробљена, ова појава веома брзо преошћавља баријере почетног запрепашћења и урођеног противљења новини и инфилтрира све поре културалне логике раног друштвеног живота. Вукући корене из праисторијских прича уз племенску ватру, њен развој бива ношен снажним крилима симбиозе страха пред необјашњивим и сањалачке тежње ка ирационалном – двома нагонским тенденцијама које су се, у свом узајамном преплитању, по неписаном правилу успињале до нивоа тумачења постанка природних/божанских сила и уређивања универзума. На овакав начин настајали су величанствени споменици непресушним врелима имагинације: само на тлу северозапада Европе, у плодној сенци Азгарда, Олимпа и Авалона судар теогоније и космогоније изродио је један, по много чему посебан облик митова и легенди. Те приче не само да успешно отелотворују национални сентимент географског подручја са кога су поникле већ врло вјероватно представљају можда и најбоље што је машта створила од тренутка уздицања концепта антропоморфног деитета па све до данашњих дана. То јасно указује да се уобразиља почела зачињати практично истовремено када и човекова прва мисао усмерена ка свету који га окружује те да је тим тренутком постала његовом сапутницом кроз надолazeће миленијуме, константно мењајући и обогаћујући своје шаролике атрибуте у зависности од потреба и услова спољашњег бивствовања друштвене збиље са чијим се покретима усклађује. И док је на почетним степеницима експанзије људског рација ескапистичка димензија остајала много мање изражена, имагинација данас служи као снажно оруђе у одвајању свести од грубе материје и стицању неспутане независности ума у односу на когнитивне чињенице и опажајне стимулусе. Ипак, иако стално присутна, она и даље опстаје као непознаница која се, одајући утисак нечега неопипљивог и неухватљивог, снажно опире сваком покушају вербалне егзегезе и тиме образује изузетно незахвалан материјал за структуралну и смисаону дескрипцију. Богатство историје овог феномена са коренима дубоко у прапочецима оформљивања цивилизације (додатно оснажено немогућношћу наслуђивања потенцијалних сложености будућих праваца развоја), један је од најозбиљнијих разлога неприступачности датог подручја испитивања и основни извор проблема за сваког темељнијег проучаваоца. Међутим, исти елементи истовремено чине и основни узрок задивљујуће привлачних моћи које су уродиле не само бесконачним низом дјела већ и огромним бројем мање или више успјешних покушаја одређивања досега и обима онога што је данас обухваћено значењем самог термина. Отуд и жеља да се испитивању овога ментално-уметничко-теолошког флуида понуди нов допринос, нарочито сегментима везаним уз структуру данас незаобилазног момента – магичних светова такозване високе фантазије.

Висока или епска фантазија представља по много чему посебан облик књижевног стваралаштва. У питању је (под)жанр који незаустављиво почиње да преузима примат над осталим облицима модерног литерарног израза “чудноватости и зачуђујућег” (Толкин, *Дрво и лист*). Као правац, зачиње се у делима Томаса Малорија, Вилијама Мориса, Џорџа Мекдоналда, Лорда Дунсанија, Ерика Р. Едисона и Т. Х. Вајта да би пуном снагом потекао кроз радове два блиска пријатеља – Џ. Р. Р. Толкина и К. С. Луиса. Најпростије речено, у питању је књижевна фикција смјештена у један нови, измаштани свијет који стоји или паралелно са стварношћу или претпоставља њено потпуно одсуство. Постојање по правилу заснива на самосталним принципима сопствене егзистенције, истовремено гравитирајући веома близу поставкама и

законитостима реалног. Основе за овакво објашњење понудио је по први пут Лојд Александер у есеју из 1971. године, док су темељнију разраду започели каснији покушаји Кенета Џ. Захорског и Роберта Х. Боуера да се антологијом *Фантастична имагинација: антологија високе фантазије* те колекцијом готске фантазије под именом *Мрачна маштања* утемеље основе формирању терминологије потребне за описивање новонастајућег жанра и јасније разлучивање високе од ниске фантазије. У виђењу ове двојице научника, висока фантазија бива готово у потпуности лоцирана унутар оквира такозваног “секундарног” света, на основу чега се и гради основна разлика у односу на ону која се првенствено образује у границама примарног облика бивствовања прожимајући га атипичним магичним моментима и бићима и на тај начин остварујући атмосферу фантастичног (ниска фантазија). Иако термин никада није у потпуности заживео у облику који му је почетно био намењен (првенствено због тешкоћа практичног разграничавања конкретно употребљених елемената те њиховог непрестаног “уситњавања”), основне поставке ипак су се одржале и до данас. Формирању њихових закључака су, сасвим сигурно, немерљиво допринела сазнања сажета у стотинак страница књижице необичног назива – *Дрво и лист*. Овом колекцијом есеја Џ. Р. Р. Толкин је без сумње остварио вредан покушај “мапирања” неистражених сфера наративне имагинације. Вођен жељом да размрси “силно заплетену историју Дрвета Бајки”, чувени британски аутор дао је једну од данас најприхватљивијих дефиниција фантазије али и помно разрађену студију смисла и сврхе измаштаних светова; и једно и друго постигнуће обележили су на јединствен начин сличне теоријско-критичке напоре практично свих теоретичара пост-толкиновске епохе. Разумевањем идеја творца *Господара прстенова* али и виђења његових следбеника сличне литерарне вокације образује се пресудна премиса за почетак потпунијег схватања природе “секундарности” високе фантазије.

3) Библиографија прелиминарних истраживања:

Кандидат је приложио библиографију коју чини седамдесет шест промишљено одабраних библиографских јединица. Навешћемо један део те библиографије:

1. Arnot, Robert Page: *William Morris, The man and the Myth*, Greenwood Press, 1976.
2. Bown, Nicola: *Fairies in Nineteenth-Century Art and Literature*, Cambridge University Press, Cambridge, 2001.
3. Bradley, S.A.J.: *Anglo-Saxon Poetry*, Dent, London, 1982.
4. Briggs, Katharine: *British Folk-Tales and Legends*, Routledge, London, 1977.
5. Caldwell, Richard: *The Origin of the Gods: A Psychoanalytic Study of Greek Theogonic Myth*, Oxford University Press, Oxford, 1989.
6. Carter, Lin, *Imaginary Worlds – the Art of Fantasy*, Ballantine, 1973.
7. Chaney, William A.: *The Cult of Kingship in Anglo-Saxon England*, University of California Press, Berkeley, 1970.

8. Chevalier, Jean, and Alain, Gheerbrant: *A Dictionary of Symbols*. Penguin, New York, 1997.
9. Clute, J, and Grant, J.(ed.): *The Encyclopedia of Fantasy*, St. Martin's Press, New York, 1999.
10. Clutton-Brock, A.: *William Morris: his work and influence*, Williams and Norgate, London, 1914.
11. Dendle, Peter: *Satan Unbound: The Devil in Old English Narrative Literature*, University of Toronto Press, Toronto, 2001.
12. Eason, Cassandra: *Fabulous Creatures, Mythical Monsters, and Animal Power Symbols*, Greenwood Press, London, 2008.
13. Eddison, Eric Rucker: *The Worm Oroboros*, BiblioBazaar, 2008.
14. Gelder, Ken: *Popular fiction: the logics and practices of a literary field*, Routledge, New York, 2004.
15. Gormley, Beatrice: *C. S. Lewis: The Man Behind Narnia*, Eerdmans Books For Young Readers, Cambridge, 2005.
16. Guirad, Felix (ed.): *New Larousse Encyclopedia of Mythology*, Crescent Books, New York, 2001.
17. Hooper, Walter: *C.S. Lewis: A Companion and Guide*, HarperSanFrancisco, San Francisco, 1996.
18. Jackson, Rosemary: *Fantasy: the literature of subversion*, Routledge, London and New York, 2003.
19. Le Guin, Ursule Kroeber: *A Wizard of Earthsea*, Bantam Books, New York, 2004.
20. Lewis, C.S. (ed): *George MacDonald: an anthology : 356 readings*, Harper Collins, London, 2001.
21. Lewis, C.S. : *The Chronicles of Narnia: The Lion, The Witch and the Wardrobe*, HarperCollinsPublishers, New York, 1993.
22. Lewis, C.S.: *Prince Caspian*, Harper Entertainment, New York, 2008.
23. Lewis, C.S.: *The Horse and His Boy*, HarperCollins, London, 2005.
24. Lewis, C.S.: *The Last Battle*, HarperCollins, London, 2000.
25. Lewis, C.S.: *The Magician's Nephew*, HarperCollins, London, 1994.
26. Lewis, C.S.: *The Silver Chair*, HarperCollins, London, 2000.
27. Lewis, C.S.: *The Voyage of the Dawn Treader*, HarperFestival, London, 2010.
28. Lindow, John: *Norse Mythology: a Guide to the Gods, Heroes, Rituals, and Beliefs*, Oxford University Press, Oxford, 2001.
29. Lord Dunsany: *In the Land of Time: And Other Fantasy Tales*, Penguin Books, London, 2004.
30. Lord Dunsany: *The King Elfland's Daughter*, The Ballantine Publishing Group, New York, 1999.
31. Lord Dunsany: *Wonder Tales*, Dover Publications, Inc., New York, 2003.
32. Luker, Manfred: *The Routledge Dictionary of Gods and Goddesses, Devils and Demons*, Routledge, London and New York, 2004.
33. Macdonald, George: *George MacDonald Treasury: Princess and the Goblin, Princess and Curdie, Light Princess, Phantastes, Giant's Heart, at the Back of the North Wind, Golden Key, and Lilith*, Kahley House Publishing, 2000.
34. Macdonald, George: *Phantastes*, WM. B. Eerdmans Publishing Company, Michigan, 2000.

35. Macdonald, George: *The Princess and Curdies*, WM. B. Eerdmans Publishing Company, Michigan, 2000.
36. Marcus, Leonard S.: *The Wand in the Word: Conversations with Writers of Fantasy*, Candlewick Press, Somerville, 2009.
37. Mathews, Richard: *Fantasy: The Liberation of Imagination*, Routledge, London, 2002
38. Mazić, Bogoljub: *Vilinske priče: Simbolika i značenje bajki*, Univerzitetska biblioteka Svetozar Marković, Beograd, 2005
39. Morris, William: *The Well at the World's End*, BiblioBazaar, 2006.
40. Morris, William: *The Wood Beyond the World*, Forgotten Books, 2008.
41. Pearsall, Derek: *Old English and Middle English poetry*, London, Routledge & K. Paul, 1977.
42. Petty, Anne C.: *Dragons of Fantasy*, Cold Spring Press, Cold Spring Harbor, 2004.
43. Richardson, Marianna Edwards and Christine Thackeray: *C. S. Lewis: Latter-Day Truths in Narnia*, Cedar Forth, Inc., Springville, 2008.
44. Schweitzer, Darrell: *The Fantastic Horizon: Essays and Reviews*, Borgo Press, Maryland, 2000.
45. Sisam, Kenneth: *Studies in the History of Old English Literature*. Clarendon, Oxford, 1953.
46. Sloan, Stuart: *Epic Fantasy Sagas: Building New Worlds with Tolkien, Martin, Jordan, Goodkind, Brooks and More*, Webster's Digital Services, 2011.
47. Stableford, B.: *Historical Dictionary of Fantasy Literature*, The Scarecrow Press, Lanham, Maryland, Oxford, 2005.
48. Tuttle, Lisa: *Writing Fantasy and Science Fiction*, second edition, A&C Black, London, 2005.
49. White, T.H.: *The Once and Future King*, ACE Books, New York, 1987.
50. White, T.H.: *The Sword in the Stone*, ACE Books, New York, 1987
51. Wilson, A.N.: *C.S Lewis: A Biography*, W.W. Norton & Company Inc., New York, 1990.

4) Циљеви истраживања, план рада, методе и очекивани резултати

Истраживање би требало да оправда истинитост постављене хипотезе по којој примарни свет чини основни састојак иреалног стварања и по којој се релација немогућности постојања добра без зла или светла без таме може применити и на случају контраста нестварног и стварног. Такође, пружили би се и детаљнији разлози у корист оправданости полазне претпоставке да секундарни свијет представља структуру чије бедеме и куле неистинитости субкреатор ваја из материјала стварног и истинитог те да је моделовање тим боље уколико творац добро влада сопственим занатлијским вештинама а сам материјал познаје довољно познаје довољно да би га могао успешно претопити и излити у нове калупе, трансформисати, претворити у мање или више веран одраз увођењем непостојећих облика и форми али и израженије сенчећи контуре многим особинама и појавама захваљујући способности удисања више димензије постојања наочиглед простим стварима. Овим путем би се у фокус интересовања довела и прототеза да суштина новог облика (не)постојања никако не сме да делује исувише фантастично, односно да ће, уколико писац себи дозволи да буде ухваћен у

замку превелике произвољности, за крајњи резултат имати ништа друго до креацију нестварну и тешко разумљиву за сваки ум изузев творчевог. Такође, бациће се светло и на питање неопходности постојања аспеката и сегмената новонасталог свијета који би били јасно препознатљиви и очигледни сваком читаоцу, због чега је и неопходно уложити озбиљне критичке напоре како би се побројали извори са којих се висока фантазија напаја својом реалношћу. При томе ће се, сасвим сигурно, доћи до идентификације једне јединствене основе: мита, легенде, епа и фолклора. Неоспорна је чињеница да неки од имагинативних врхунаца поменуте литерарне тенденције еволуирају управо из најдревнијих прича. Илустрације ради, литерарни мотив сукоба змаја и змајоубице, тако често присутан у модерном епу, по правилу одзвања борбом Фáfнира и Сигурда, односно Тора и Јөрмунганда; саге о искусном и моћном учитељу који свога протежеа води путем сазријевања и одрастања, своје исходиште имају у најпознатијем чаробњаку – Мерлину; из дубине бити свакога модерног хероја снажно одјекује глас Ахила, Одисеја или Беовулфа док двори многих краљевстава новонасталих прича тако често забљесну препознатљивим ехом камелотских зидина о које се ломе исти митолошки таласи попут оних који ударају о обале Авалона. Уколико свему овоме припојимо и стил као аспект који висока фантазија такође дугује старијим облицима књижевног израза, тек тада постаје потпуно јасна нераскидивост везе са славним узорима. Ако свет модерне епике дјелује као замрзнут у тренутку својственом за легенде са артуријанском конотацијом, онда је то и из простог разлога што је и стил морао бити постављен на основе средњевековних романа. У високој фантазији стил је од пресудног значаја јер да би се, по ријечима Урсуле Ле Гуин: “...оформило оно што Толкин назива секундарним свијетом, потребно је створити нови универзум, свет у коме глас никада није био изречен раније, свет у коме акт наратије представља акт стварања.” Такав литерарни тон мора бити сродан средњевековној романси која, хронолошки много ближа високој фантазији него што су то мит и легенда, свакако представља и њеног најочитијег претка. Управо зато би било интересно испитати основе модерних вишетомих публикација и открити елементе који их чине оним што оне данас јесу.

У својој централној дијелу теза ће посветити пажњу конкретним примерима: Малорију, Морису, Мекдоналду, Лорду Дунсанију, Ерику Р. Едисону, Т. Х. Вајту те Џ. Р. Р. Толкину и К. С. Луису као и још неким модернијим представницима који свој квалитет морају тек да потврде. Повлачењем паралела између разноврсних међусобних утицаја и позајмљивања мотива показаше се:

- зашто се Вилијам Морис сматра првим који је нове елементе објединио и зачео данас изузетно популарни жанр високе фантазије и зашто *Шума на крају света* представља знак првог пуцања окова традиције реалистичног стварања и настанка новог литерарног израза; на који начин се пишчева псеудоромантична поставка сценског оквира коси са стварним док опет, у извесном смислу, јасно осликава животне истине управо својим дистанцирањем од те исте стварности; како имагинација, као ауторово оруђе за редеофинисање параметара реалног, омогућава ликовима литерарно реорганизовање тих истих законитости и принципа.
- којим поступцима Вајтов *Мач у камену* уводи нови момент изостајања преласка на секундарни свијет и како од тренутка започињања авантуре

па све до њеног окончања паралелно опстају два света: први, домен за младог Артура потпуно реалног постојања и други, свет имажинације у коме ће и читалац и херој открити могућности постојања непостојећег; на који начин писац легенду чини фантастичнијом уводећи један стари мотив у модерну прозу чиме доводи до симптоматичног “растезања” датог оквира новим, невероватним моментима.

- зашто су Џорџ Мекдоналд, Лорд Дунсани, Ерик Р. Едисон послужили као велике инспирације каснијим ствараоцима, од којих су неки данас веома актуелни, попут Џ. К. Роулинг и Урсуле Кроебер Ле Гуин.
- зашто се Џ. Р. Р. Толкин и К. С. Луис сматрају истинским мајсторима фантастичног пера; како се у њиховим делима хришћанство и пагански моменти спајају и прожимају у наизглед немогућој симбиози оличеној новим, секундарним световима; на који начин су се личне животне судбине испољиле у настанку тих истих светова; како су, оживљавајући старе митове у једној новој атмосфери и са потпуно новом наменом, произвели приче безвременске лепоте које су покренуле лавине коментара, интересовања и мање или више јасно израженог угледања и опонашања.

Након окончања фазе детаљног прикупљања потребног материјала и извора података – примарних (дела самих аутора, личних преписки и аутобиографских списа) и секундарних (истраживачке студије, публикације, часописи и интернет извори), приступиће се пажљивој ревизији досадашњих објашњења појма ‘фантазија’. Посебна пажња ће се посветити класификацији материјала те издвајању најрелевантнијих заједничких основа са циљем дефинисања самог поджанра ‘високе фантазије’ као и идентификацији специфичних разлика ради разјашњења недовољно прецизних принципа разграничавања поджанровских целина. Кроз рад најзначајнијих индивидуалних представника посматраће се постепени развој правца, од најранијих зачетака до тренутка апсолутне експанзије, уз указивање на заједничке инспирације, тежње и начине утицаја старијих аутора на млађе.

У складу с постављеним планом рада, предметом и циљем истраживања примењиваће се адекватне методе: метода анализе и синтезе, метод апстракције, конкретизације, специјализације, методе индукције и дедукције, компаративна метода, метода дескрипције те, коначно, и методе доказивања и оповргавања.

5) Закључак

На основу наведених података о кандидату, Комисија закључује да је Бојан Међедовић подобан за израду докторске дисертације.

На основу постављених циљева и очекиваних резултата, Комисија закључује да је предложена тема *Секундарни свјетови високе фантазије* подобна за израду докторске дисертације у области англофоне књижевности.

На основу наведених података о ментору, Комисија закључује да је др Зоран Пауновић подобан за ментора предложене докторске дисертације.

На основу изнетог, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да донесе позитивне оцене о подобности кандидата Бојана Међедовића и предложене теме докторске дисертације *Секундарни свјетови високе фантазије*, а да се за ментора именује др Зоран Пауновић, редовни професор Филолошког факултета у Београду.

др Зоран Пауновић, ред. проф.

др Радојка Вукчевић, ред. проф.

др Александра Јовановић, доцент